22/11/2019

Managementul comportamentului agresiv

Mulți astăzi se întreabă cum să ne manifestăm în cazul unei comportament agresiv, începând de la cele de la școală sau la joacă între copii și terminând cu agresiunile la nivel național.

Ținând seama că o agresiune este generatoare de durere, este generatoare de cruce, întâi de toate trebuie să facem distincția între planul comunitar și planul personal. Totdeauna să ne întrebăm: această agresiune mă afectează numai pe mine sau și pe semenii mei? Dacă mă afectează numai pe mine, atunci avem planul personal. Dacă nu, suntem pe plan comunitar.

Pe plan comunitar nu avem dreptul să ne supunem semenii unei astfel de cruci, să-i lăsăm pradă agresiunii pentru că nu știm dacă vor ieși cu bine din această mare încercare și mai ales, pentru că mai mare dragoste ca aceasta nimeni nu are, adică să-și pună cineva sufletul pentru aproapele său.

Pe plan personal Domnul a spus că dacă ne pălmuiește cineva pe un obraz să-l întoarcem și pe celălalt. Asta, însă, se aplică până când celălalt ne desparte de Iisus – adică ne împinge în păcat.

Dacă prin opunerea noastră duhovnicească îi vom înmuia inima și celălalt de bună voie își va da seama că păcătuiește, atunci să ne opunem. Să nu uităm însă că, de regulă, o agresiune nu vindecă o agresiune, dacă suntem pe plan personal. De asemenea, să nu uităm că cine scoate sabia, de sabie va pieri.

Domnul nostru Iisus Hristos ne-a dat însă exemplul că nu numai trebuie să mergem până la moarte, ci moarte pe Cruce, fără însă să ne încărcăm cu păcat.

Dacă însă nu putem să-L urmăm acum pe Hristos până la sfârșit, atunci să încercăm să evităm pe cât posibil agresiunea pentru a ne putea desăvârși și a învia prin cruce.

Bazat pe Sfântul Nicolae Velimirovici, Sfântul Chiril și Metodie, Ioan 15:13-15, Matei 5:39, 26:59

asceticexperience.com